TÌM THẦY học chữ

Y CHÂU

NGÀY ẤY, LÚC TÔI CÒN BÉ THƠ, CON ĐƯỜNG SONG SONG VỚI CON SÔNG TIỀN NHÀ CỬA RẤT THƯA THỚT, TỪ NHÀ NGOẠI TÔI, CHỈ CÓ VÀI NƠI SUNG TÚC, ĐI XUỐNG CẦU SỐ 7 CÓ NHÀ ÔNG HÀO. ĐI LÊN CHỢ, GẦN BẾN ĐÒ CÂY SỐ 5, CÓ TRƯỜNG SƠ CẤP TIỂU HỌC, CÓ HÃNG NƯỚC MẮM CỦA ÔNG NĂM MÁI. LÚC MÙA CÁ LINH, TẤP NẬP, NẶNG MÙI, GIÓ THOẢNG BAY RẤT XA. CÂY SỐ 4 THỜ ÔNG LO ÍA, LINH THIÊNG, NHIỀU CHIM MUÔNG, CÓ CÂY ĐA LÂU NĂM, TÀN RỘNG CHE BÓNG MÁT. CÂY SỐ 3, LÀ CHÙA GIỒNG THÀNH, THANH TỊNH, ĐẾN MỘT LẦN LƯU LUYẾN.

Khi mặt trời khuất khỏi rặng cây, bóng đêm về một màu đen, xa xa leo lét ánh đèn dầu, mọi người ít khi ra khỏi nhà, thú vui nhà quê thủa đó thường đọc thơ và truyện, sách Việt Nam như: Cung Oán Ngâm Khúc, Kiều, Lục Văn Tiên hay là những bộ sách nổi tiếng của Tàu. Nhà ngoại tôi là một trong những nơi đó, mọi người ngồi chung quanh, một người ngồi gần đèn đọc lớn cho tất cả cùng nghe. Dường như mọi người đã nhập vai cảm thương má hồng phận bạc, anh hùng lỡ vận, căm ghét điều xấu xa. Đặc biệt là má tôi nhập vai thật là xuất sắc, bà thuộc làu những đoạn văn hấp dẫn, tâm đắc, khen ngợi những gương hiếu học.

Mùa hè đến, má tôi quyết định đưa chúng tôi đến nhà ông Hai Bụng, má tôi gọi ông bằng bác Hai, nhà ông ngang số 13, thuộc xã Phú Thuận, phía bờ sông nhìn qua Cù Lao Long Khánh, ông là thầy giáo dạy tư có tiếng, cha ông Hai là một hòa thượng của một ngôi chùa nhỏ ở sông Sở Hạ. Lúc ấy tôi chỉ biết từ nhà đến trường học cây số 5 mà mỗi ngày tôi phải đi và thầy Chia coi chúng tôi như con của thầy, nên tôi rất háo hức chờ ngày đi xa.

Một buổi sáng tinh mơ, hàng cây bên đường đung đưa theo cơn gió nhẹ, mặt nước trong xanh điểm vài lượn sóng nhỏ lăn tăn. Chúng tôi qua đò cây số 6, vai mang tay xách trông thật vui. Con đường đất nhỏ cặp theo con sông rất xinh xắn cong queo không được ngay thẳng, do nhiều nơi bị lỡ nên được dời sâu vào phía trong. Đến trưa thì nhà ông Hai hiện ra trước mặt chúng tôi.

Nhà ông Hai rất thanh bần, ông sống bằng học phí của học sinh. Ông Hai không cao lắm, giọng trầm ấm, nói năng chậm rãi, bù lại bà Hai sởi lởi với mọi người. Ông bà Hai rất mừng rỡ khi biết hè tôi sẽ ở lại với ông bà.

Hết mùa hè, trở lại trường học với nhiều lưu luyến khôn nguôi. Đó là một phần tuổi thơ đáng nhớ nhất của tôi. Nay ông bà đã ra người thiên cổ, con nghiêng mình kính cẩn chào ông bà Hai.